

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

nem de i de sidste år med godt udbytte gennemførte praktiske kursus indenfor de elementære arbejdsmandsfag. Denne undervisning, som det er tanken at uddybe yderligere, vil efter mit skøn utvivlsomt være af værdi, når de unge skal overgå til det fri arbejdsmarked.

Som man ved, kan der i de kommende år ventes en stigende tilgang af unge til arbejdsmarkedet. De problemer af erhvervs-mæssig og uddannelsesmæssig karakter, som opstår herved, kan imidlertid ikke løses alene ved en lovgivning af denne karakter, men må tages op på bred basis; som et led heri har regeringen anmodet arbejdsmarkedskommissionen om at foretage en nærmere undersøgelse vedrørende disse spørgsmål.

Det har været overvejet, hvorvidt en som følge af denne tilgang af unge eventuelt stigende ungdomsarbejdsløshed måtte gøre det påkrævet at søge ungdomsarbejdsløshedsloven ændret. De ved ungdomsarbejdsløshedsloven skabte muligheder for beskæftigelse og opskoling af de unge arbejdsløse synes imidlertid særdeles anvendelige også under de voksende vanskeligheder, fremtiden kan bringe, hvortil kommer, at lovens rammer er så elastiske, at de må formodes på hensigtsmæssig måde at kunne afpasses efter de skiftende behov. Skulle denne formodning ikke slå til, vil vi jo altid kunne vende tilbage til spørgsmålet.

Jeg har derfor ikke for nærværende fundet anledning til at foreslå den bestående lov ændret og finder iøvrigt, at loven har fundet en sådan form, at der under hensyn til, at den til stadighed følges og også kontrolleres af et politisk sammensat udvalg, ikke er anledning til fremtidig at ulejlige det høje ting med en periodevis revision af loven. Idet jeg iøvrigt tillader mig at hen-vise til det foreliggende lovforslags bemærkninger til § 11, skal jeg derfor på regeringens vegne stille forslag om en uændret vedtagelse af den gældende lov, bortset fra at den i lighed med de øvrige beskæftigelseslove nu gøres permanent.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Rager* til finansministeren.

Efter at handelsministeren i lovforslaget om bogføringslov i § 7, stk. 5, har indført den bestemmelse, at tvivlsomme fordringer kun må optages til de beløb, hvormed de skønnes at ville indgå, hvilken bestemmelse efter handelsministerens udtalelse har været forelagt finansministeriet, hvorefter dette har ændret skattemyndighedernes tidligere indstilling, at tvivlsomme fordringer først har måttet afskrives, når tabet var konstateret, spørges finansministeren, om skatteyderne allerede ved opgørelserne for 1953 må følge forskrifterne i det fremsatte lovforslag?

Rager: Det har altid vakt forundring, at man i et regnskab, når man havde en tvivlsom debitor, skulle optage gælden hos ham til fuld værdi. Dette forlangte skattemyndigheder og ligningsmyndigheder; man måtte ikke skrive af, før tabet var konstateret. Det er et krav, der ikke helt rimer f. eks. med de forskrifter, der står i aktieselskabsloven om, hvorledes regnskaber skal være affattet. Bestemmelsen har vakt megen uvilje, og det var derfor med stor glæde, jeg så, at i det lovforslag om bogføring, som den højtærede handelsminister har fremsat, står der, at tvivlsomme fordringer kun må optages til de beløb, hvormed de skønnes at ville indgå. Det bliver altså nu, når lovforslaget vedtages, en forpligtelse.

Ved behandlingen her i tinget af lovforslaget om bogføring spurgte jeg den højtærede handelsminister, om denne nye regel havde været forelagt finansministeriet, og fik at vide, at den var godkendt af finansministeriet. Dette kan kun betyde, at finansministeriet nu står på et andet standpunkt, end skatte- og ligningsmyndighederne tidligere har stået på, og selvfølgelig må skatte- og ligningsmyndighederne bøje sig for finansministeriets opfattelse.

Nu er lovforslaget om bogføring jo ikke vedtaget, og om det bliver det, ved vi ikke. Men ganske uanset om det bliver vedtaget eller ej, må den manifestation, som er sket